

[Hvidberg.]

Tidligere har ogsaa blandt Statens Forsøgsstationer særlig Tystofte, i P. Nielsens Tid, gjort sig bemærket ved Fremstillingen af nye Hvedesorter af høj Kvalitet, men Fremstillingen paa eksperimentelt Grundlag af nye Former for Kulturplanter og det videnskabelige Studium af disses arvelighedsmæssige Forhold kan imidlertid ikke finde Sted her i Landet i tilstrækkeligt Omfang, dertil mangler der Laboratorier og Midler.

I Modsætning dertil findes i Sverige store og rigt udbyggede Statsforskningsinstitutioner, der med en Skare af højt kvalificerede Forskere arbejder med Planterfødning og Planterernæring paa et omfattende, rent videnskabeligt Grundlag. Det fremragende, internationalt kendte Planterfødelingsarbejde, der udføres i Sverige, f. Eks. under Nielsson-Ehles Ledelse, har kun været muligt paa dette Grundlag og har betinget Sveriges enorme Fremskridt paa Planteravlens Omraade i de senere Aar. Sverige staar langt stærkere rustet over for Fremtidens Opgaver for Planteravl end Danmark, fordi det langt mere rationelt har forstaaet at tage Forskningen i Landbrugets Tjeneste.

Et andet Omraade af Planteravlens Forsøgsvirksomheder i Danmark er mere tilfredsstillende udbygget, nemlig Statens Forsøgsstationer, 17 i alt foruden Færøernes. Der foregaar paa disse Stationer et betydningsfuldt Arbejde med Afprøvning under forskellige Forhold af nye Kulturformer, som modtages fra de omtalte private Institutioner eller f. Eks. fra Sverige, men dette Arbejde er mere af praktisk Natur og ikke nyskabende.

Paa et saa vigtigt Omraade, som Planterfødningen maa siges at være for et Landbrugsland som Danmark, burde Staten gaa i Spidsen og skabe en Institution paa Højde med tilsvarende f. Eks. i Sverige, udstyret med Laboratorier, Forskere og store Forsøgsmarker. Det vilde være naturligt, om et saadant Institut var knyttet til Landbohøjskolen. Dennes Afdeling for Planteravl, der ledes af Professor Axel Pedersen, er for utilstrækkeligt udbygget til at optage et Forædlingsarbejde. Saa vidt det ses, er der af eksisterende Organer ingen, der kan sikre Danmarks Planteravl den Forskningsbasis,

der vil være nødvendig, for at Landet kan klare sig i Konkurrencen med Udlandet. Der mangler Midler, Plads og Jord. Forskere har vi, eller vi kan i hvert Fald udanne dem.

Med Hensyn til det for Landøkonomien ligesaa vigtige Forædlingsarbejde i Husdyrbruget er man, saa vidt det ses, endnu længere tilbage, naar Talen er om den videnskabelige Udbygning af Grundlaget derfor. Vi mangler i Modsætning til visse andre Lande et avlsbiologisk Institut med den Opgave rationelt at fremstille og arvemæssigt at studere nye Racer. Husdyrbrugets store Fremskridt her i Landet i den sidste Menneskealder eller mere skyldes helt overvejende ofte geniale Praktikere, men vi kan næppe i Længden forsvare at undlade at gaa den Vej, som flere af de med os konkurrerende Lande har vist: paa bred Basis at udnytte den videnskabelige Forskning til Avlens Fremme.

Jordbundsforskningen finder Sted især paa Statens Planteravlslaboratorium i Lyngby, hvor der er udført og stadig udføres et overordentlig betydningsfuldt Arbejde med Studiet af Kulturjordernes kemiske og mikrobiologiske Forhold, men paa Grund af de store Krav, der stilles til Undersøgelsen af indsendte Prøver, er Muligheden for videre Forskning og Optagelse af nye Opgaver alt for stærkt begrænset. Der mangler her Plads, Tid og Midler.

I den skarpe Konkurrence, som vort Landbrug vil komme ud for i de kommende Tider paa Verdensmarkedet, vil det være uforsvarligt ikke af yderste Evne at udnytte den videnskabelige Forskning af det biologiske Grundlag, paa Kendskabet til hvilket al videre Fremskridt i Landbrugsproduktionen i saa væsentlig Grad beror, Kulturplanternes og Husdyrenes arvemæssige Forhold og Ernæring.

Saa alvorlig lyder de paa disse Omraader kyndige Folks Tale nu. Det vil være uforsvarligt, hvis vi ikke af yderste Evne udnytter den videnskabelige Forskning.

Vender vi os derefter til den tekniskvidenskabelige Forskning, lyder der ogsaa derfra et Raab om Udvidelse, ligesom ogsaa den Forstaaelse dør er slaaet igennem, at Forskningen vedrørende Grundproblemerne som Regel giver større Udbytte end den